

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

A Fővárosi Ítéltábla a ... jogtanácsos által képviselt felperes neve. (felperes címe) felperesnek a ... jogi munkatárs által képviselt Nemzeti Hírközlési Hatóság Tanácsának Elnöke (1015 Budapest, Ostrom u. 23-25., Hiv.szám:) alperes ellen hírközlési ügyben hozott közigazgatási határozat felülvizsgálata iránt indult perében a Fővárosi Bíróság 2006. évi december hó 12. napján kelt 7.K.32.721/2006/5. számú ítélete ellen a felperes által 6. sorszám alatt előterjesztett és a másodfokú eljárás során 3. sorszám alatt indokolt fellebbezés folytán az alulírott helyen 2007. évi október hó 10. napján megtartott nyilvános tárgyalás alapján meghozta a következő

Ítéletet:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletének fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érinti, indokolását részben mellőzi, egyebekben az elsőfokú ítéletet helybenhagyja.

Kötelezi a felperest, hogy az - illetékügyekben eljáró hatóság külön felhívására - fizessen meg az államnak 5.000 (azaz ötezer) forint fellebbezési illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

Az alperes ... számú határozatával azt állapította meg, hogy a felperes a „Híváskezdeményezés nyilvános helyhez kötött telefonhálózatból” 1. számú érintett nagykereskedelmi piacon jelentős piaci erővel rendelkezik, míg a ... számú határozatával (a továbbiakban: a két határozat JPE határozatként jelölve) azt, hogy a felperes a „Hívásvégződtes egyedi nyilvános helyhez kötött telefonhálózatban” 1. számú érintett nagykereskedelmi piacon jelentős piaci erővel rendelkezik. Ezért mindkét piac vonatkozásában - többek között - előírta számára a referenciaajánlat tervezet készítésének kötelezettségét, és benyújtását jóváhagyás céljából, továbbá költségalapú díj alkalmazását a határozat kézhezvételétől számított 120. naptól. Emellett kötelezte a felperest, hogy a határozatban meghatározott LRIC módszertan szerint összeállított költségmodell alapján alakítsa ki költségalapú díjait, melyeket a referenciaajánlat tervezettel együtt volt köteles benyújtani jóváhagyás céljából.

A JPE határozatok a költségalapú díj alkalmazásának határidejéről akként rendelkeztek, hogy az alperes által jóváhagyott vagy megállapított díjat kell a JPE határozatok kézhezvételétől számított 120. naptól alkalmazni. A JPE határozatok rögzítették, hogy a felperest mint korábban is jelentős piaci erejű szolgáltatót (a továbbiakban: JPE szolgáltató) a korábbi referenciaajánlat alkalmazásának kötelezettsége - bizonyos (más kötelezettségekre vonatkozó) kivételekkel - a határozat kézhezvételétől számított 120. napig terheli.

A felperes 2005. június 16. napján a JPE határozatoknak megfelelően benyújtotta a referenciaajánlat tervezetét, melyet az alperes nem hagyott jóvá. A felperes először 2005. október 28. napján, majd a hiánypótlást követően 2006. január 20. napján ismételten benyújtotta a referenciaajánlat tervezetét jóváhagyásra.

Az alperes a 2006. május 3. napján kelt ... számú határozatával a felperes által benyújtott referenciaajánlat tervezetét részben jóváhagyta, részben pedig megállapította annak tartalmát. Az alperes a felperes által előterjesztett díjakat azért nem hagyta jóvá, mert azok nem voltak a JPE határozatok szerint alkalmazandó költségmodellnek megfelelőek, ezért a határozatában a költségmodell helyes értelmezéséből adódó költségalapú díjakat állapította meg az elektronikus hírközlésről szóló 2003. évi C. törvény (a továbbiakban: Eht.) 108.§-ának (5) bekezdése alkalmazásával. A határozat a felperes által kifogásolt körben azt tartalmazta, hogy a referenciaajánlat a 8.B. mellékletben foglalt díjak kivételével e határozat kézhezvételétől számított harmincadik napon lép hatályba azzal, hogy a 8.B. mellékletben foglalt díjakat a felperes a ... és ... számú határozatok kézhezvételétől számított 120 nap elteltét követő naptól, azaz 2005. szeptember 15. napjától köteles alkalmazni. Magának a referenciaajánlat törzsszövegének II.2.1.1. pontja törlésre került, és helyébe a következő szöveg lépett: „II.2.1.1., a referenciaajánlat - a referenciaajánlat 8.B. mellékletében szereplő díjak kivételével - a Tanács által hozott jóváhagyó határozatban meghatározott időpontban lép hatályba azzal, hogy a referenciaajánlat 8.B. mellékletében foglalt díjakat a kötelezettnek a ... számú és a ... számú határozatok kézhezvételétől számított 120 nap elteltét követő naptól kell alkalmazni.”

Az alperes a felperes által kifogásolt és a határozat teljesítésének határidejére vonatkozó határozati rendelkezést azzal indokolta, hogy a JPE határozatok már előírták a felperes számára a költségalapú díj és annak alkalmazási kötelezettségét, így a jelen határozat csak megállapította, hogy a felperes költségalapú díjai milyen mértékűek. Az alkalmazási kötelezettség ez okból a JPE határozatból következik.

A felperes keresettel támadta az alperes határozatának idézett rendelkezését és a 2006. december 12. napján pontosított kereseti kérelme szerint az alperesi határozat 12. oldalán található 9. pontot követő bekezdés akként történő megváltoztatását kérte, hogy a referenciaajánlat e határozat kézhezvételétől számított harmincadik napon lép hatályba. A felperes állította, hogy a megállapított költségalapú díjak visszamenőleges alkalmazásának előírása sérti az Alkotmány jogállamiságra, és jogbiztonságra vonatkozó rendelkezéseit, a 7.§-ának és 9.§-ának (2) bekezdését, az államigazgatási eljárás általános szabályairól szóló 1957. évi IV. törvény (a továbbiakban: Áe.) 2.§-át, az Eht. 2.§-ának f) pontját, 9.§-ának (3) bekezdését, 103.§-ának (3) bekezdését, továbbá a hozzáférési irányelv (2002/19/EK.) 13. Cikk (1) bekezdésének azon rendelkezését, hogy a hatóság köteles figyelembe venni az üzemeltető befektetését és biztosítani a befektetett tőke ésszerű megtérülését az üzemeltető számára, a kockázatok figyelembevétele mellett. Előadta, hogy számára hátrányos a visszamenőleges kötelezettség előírása, hiszen ez nem mozdítja elő a versenyt és fogalmilag is csak a jövőre nézve lehetséges kötelezettség megállapítása. Állította, hogy nem kellően tájékoztatta őt az alperes arról, hogy az eljárás elhúzódásának következménye az lesz, hogy visszamenőlegesen kell költségalapú díjakat alkalmaznia. Ezzel egyidejűleg jóhiszemű jogainak sérelmére hivatkozott. Rámutatott arra, hogy a korábbi referencia ajánlatot jóváhagyó határozatot a jelen perben támadott határozattal az alperes nem helyezte hatályon kívül, valamint ideiglenes hatályban tartásáról sem rendelkezett, melynek következtében az Eht. 103.§-ának (3) bekezdése alapján a referencia ajánlathoz, azaz a korábbi referenciaajánlathoz annak hatálya alatt kötve van, bármely összekapcsolást, illetve hozzáférést igénylő szolgáltatóval szemben, attól hálózati szerződéseiben a jogosult szolgáltató beleegyezésével sem térhet el. E körben is jóhiszeműen szerzett jogainak sérelmére utalt. Előadta, hogy a visszamenőleges szabályozást tartalmazó határozat befolyásolja az esetlegesen nyitott számlák teljesítését, módosítását, az ÁFA bevallását és annak teljesítését, továbbá a közgyűlése által elfogadott beszámolókat, benyújtott bevallásokat, egyéb könyv- és számviteli nyilatkozatokat, tényeket is érint. Hiányolta a határozatból, hogy bár a visszamenőleges ár alkalmazásáról rendelkezik, annak gyakorlati és tényleges végrehajtásáról nem. A Polgári Törvénykönyvről szóló 1959. évi IV. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 206.§-ának (1) bekezdésére és 241.§-ára, valamint az Eht. rendelkezéseire utalással rámutatott arra is, hogy a határozat visszamenőleges hatálya kihat szerződéses jogviszonyaira, függetlenül attól, hogy azt csak a felek, illetőleg a bíróság módosíthatja, változtathatja meg a jogszabályban meghatározott feltételek esetén. Előadta, hogy az alperes a már meglévő hálózati szerződéseket kívánta ezáltal módosítani, amelyre a jogszabály szerint sem hatáskörrel, sem illetékességgel nem rendelkezik.

Az alperes ellenkérelmében a felperes keresetének elutasítását kérte. Rámutatott arra, hogy a felperes jelen perben nem vitathatja azt, hogy a költségalapú díjakat mikortól kell alkalmaznia, mert azt a JPE határozatok állapították meg, azok pedig anyagi jogerősek, mivel ellenük a felperes a bírósági jogorvoslat lehetőségével nem élt. Elvászott a kötelezettség kiszabását és alkalmazását a kötelezettség érvényesítésétől, azaz a kötelezettség teljesítésének jóváhagyásától. Utalt az Eht. 108.§-ának (5) bekezdésére, és arra is, hogy a felperes kötelezettsége az általa jóváhagyott, vagy megállapított díj alkalmazására terjed ki függetlenül attól, hogy a kötelezettség érvényesítésére irányuló aktusa mikor kelt. A felperesnek ez a kötelezettsége a JPE határozatokból eredt, melyek a jövőre állapítottak meg reá nézve kötelezettséget. A költségalapúság alkalmazásának időpontját, és a költségalapú díjak kialakításának alapjául szolgáló LRIC modellt a felperes már a JPE határozatok kézbesítését követően megismerte, annak arányosságát, indokoltságát pedig nem vitatta. Nem fogadta el a felperesnek azt az érvelését, hogy a megelőző időszakra vonatkozó díjcsökkentés ne lenne hatással a versenyre. Utalt e körben az előfizetőknek szóló utólagos akciók lehetőségére. A jóváhagyási eljárás elhúzódásával és ezáltal az időmúlással kapcsolatos felperesi kifogás körében az volt a véleménye, hogy ennek alapvető oka a felperesi magatartás volt, és az, hogy az általa benyújtott referenciaajánlat hiányos, jogszabályellenes volt. Kiemelte, hogy a jogszabály 2 x 75 napot biztosít a jóváhagyási eljárás lefolytatására, amelyről a felperesnek tudomással kellett bírnia. A korábbi referencia ajánlat jóváhagyásával kapcsolatos felperesi érveket sem találta alaposnak, e körben rámutatott arra, hogy a korábbi határozatot nem kellett hatályon kívül helyeznie, ugyanis az Eht. 52-57.§-ok szerinti eljárásait lezáró JPE határozatokban erről rendelkezett. A társszolgáltatókkal kötött összekapcsolási és egyéb szerződések visszamenőleges módosítását nem vitatta, ezt a referenciaajánlat módosításához tartozó következménynek tartotta. Az adójogi, számviteli és könyvviteli kérdések kapcsán felmerülő problémát nem tartotta megoldhatatlan feladatnak. A hozzáférési irányelv 13. Cikk (1) bekezdésével kapcsolatosan pedig előadta, hogy a kötelezettség kiszabása körében érvényesített szempontokról rendelkezik ez az irányelv, ezeket a szempontokat pedig a JPE határozatok meghozatalakor maradéktalanul figyelembe vette.

A felperes előkészítő iratában a JPE határozatok kapcsán előadta, hogy azok nem egyértelműen rögzítették kötelezettségeit, és abból nem vezethető le a korábban jóváhagyott referenciaajánlat hatályon kívül helyezése. Utalt az elsőfokú bíróság eseti döntésére, amely rögzítette, hogy a költségalapú díj alkalmazásának kötelezettsége feltételezi a költségmodell alapján kialakított díjak jóváhagyása iránti eljárás lefolytatását. Kiemelte, hogy jóváhagyás nélkül a díjalkalmazás nem hatályosulhat, az ettől eltérő értelmezésről pedig tájékoztatni kellett volna őt. Változtatlanul állította, hogy a visszamenőleges díjalkalmazás kötelezettsége nem arányos és nem indokolt.

A bíróság 5. sorszámú ítéletével az alperes 2006. május 3. napján kelt ... számú határozatának 12. oldal utolsó előtti, teljesítési határidőre vonatkozó rendelkezését akként változtatta meg, hogy a bekezdés helyére az alábbi rendelkezés lép:

„A referenciaajánlat e határozat kézhezvételétől számított harmincadik napon lép hatályba”.

Az elsőfokú bíróság az Eht. 58.§-ának (1) bekezdésére, 59.§-ára, továbbá 108.§-ának (1) és (5) bekezdésére utalással rögzítette, hogy az alperes egy határozatban két döntést hozott. Egyrészt megállapította a díjakat az Eht. 108.§-ának (5) bekezdése alapján, másrészt ezen döntés alapján a referenciaajánlatot részben jóváhagyta, részben megállapította annak tartalmát. Rögzítette, hogy az alperesi hatóság a referenciaajánlat jóváhagyásához kapcsolódóan teljesítési határidőt szabott a referenciaajánlat alkalmazására akként, hogy a referenciaajánlat a harmincadik napon lép hatályba azzal, hogy a díjakat 2005. szeptember 15. napjától kell alkalmazni. E teljesítési határidőt úgy tekintette az elsőfokú bíróság, hogy ezen időponttól kezdődően kell a felperesnek szerződéseit a megállapított szerződési tartalomnak megfelelően módosítania. Rögzítette, hogy két külön kérdés, miszerint egy jóváhagyott, illetve megállapított szerződési tartalom mikor lép hatályba, illetve, hogy a szerződésben foglalt jogok és kötelezettségek mely időszakra vonatkoznak. A teljesítési határidő körében nem tartotta értelmezhetőnek a visszamenőleges teljesítési határidőt, vagyis a negatív teljesítési határidőt, rámutatva arra, hogy az kizárólag és fogalmilag is csak jövőre néző lehet. Ugyanakkor elismerte, hogy a szerződés tartalmazhat értelemszerűen a múltra néző kötelezettségeket is. Az elsőfokú bíróság a felperes azon érvelésének, hogy a teljesítésről szóló határidő jogsértően került megállapításra - mivel az értelmezhetetlen és egyben végrehajthatatlan, mert eleve lejárt határidőt szabott meg, és amely nem felel meg a teljesítési határidő fogalmi kritériumainak, bár a felperes érvelését nem tartotta adekvátnak kérelmével - teljes egészében helyt adott. Rámutatott arra, hogy a határozat megváltoztatása folytán a határozat egy harminc napos teljesítési határidőt tartalmaz a felperes szerződéseinek módosítására, melyre nézve nem szabatos kifejezés a hatályba lépés szó, de legalább értelmezhető. A kereseti kérelméhez kötöttség körében kiemelte, hogy a megváltoztatás körében pontosabb megoldást nem tudott választani. Rögzítette, hogy a referenciaajánlat 8.B. mellékletében szereplő díjak a szerződési rendelkezés szerint nem lépnek hatályba a harmincadik napon, de azokat a JPE határozatok kézhezvételétől számított 120. naptól alkalmazni kell. Utalt a korábbi JPE határozatokban megfogalmazott költségalapú díj alkalmazásának kötelezettségére, továbbá az LIRC költségmodell szerinti ár kialakítás kötelezettségére és megállapította, hogy a felülvizsgálni kért határozatból egyértelmű, hogy a felperes nem a JPE határozatokban előírt költségmodell helyes alkalmazásával számolta árait 2005. szeptember 15. napjától, noha a JPE határozatok alapján ezt kellett volna tennie. A díjak 2005. szeptember 15. napjától való alkalmazásának előírását nem tartotta visszamenőleges hatályúnak, figyelemmel arra, hogy az a JPE határozatokban foglalt előírás érvényesítése volt. Nem fogadta el a felperesnek az Alkotmány, illetőleg az Eht. és más jogszabályok megsértésére, illetőleg jogelvekbe ütközésre történő hivatkozását. Megállapította, hogy az alperesnek nem kellett volna a korábbi referencia ajánlatot, illetőleg azt jóváhagyó határozatot hatályon kívül helyeznie, és kiemelte, hogy az irányelvre való hivatkozás csak akkor lett volna releváns, ha az jogszabályi rendelkezés kapcsán merül fel. Megállapította, hogy az alperes

tájékoztatási kötelezettségét nem szegte meg, mert a határozatok kellő tartalmi elemzésével megállapítható volt a tényleges jogi helyzet. Az elsőfokú bíróság utalt arra is, hogy a felperes kereseti érvelése nem volt összhangban kereseti kérelmével. Rögzítette, hogy a felperes által felsorolt okokból ugyan a határozat nem volt végrehajthatatlan, ugyanakkor a negatív teljesítési határidőre tekintettel nem volt e részében végrehajtható, és ezt úgy értékelte, hogy az a felperes számára súlyosabb és hátrányos következménnyel járna, mint ha a bíróság a kereseti kérelméhez tartozó érvelés téves volta miatt nem is vizsgálta volna felül a határozatot.

A felperes fellebbezésében az elsőfokú bíróság ítéletének indokolási része megváltoztatását kérte oly módon, hogy az ítélet 6. oldalán található 3. bekezdés, valamint az ítélet 7. oldalán található 1. bekezdés utolsó mondatát, az ítélet 7. oldalán található 2. bekezdés utolsó mondatát és 4. bekezdését, az ítélet 8. oldalán található 2., 3., 4., 5. bekezdést, valamint az ítélet 9. oldalán található 1. és 3. bekezdést törölje, helyette az ítélet indokolása a felperes kérelmének 4. és 5. oldalán található 1.4. pontban foglaltaknak, valamint a 2006. november 30. napján kelt előkészítő irat I/1. és I/2. pontjában, valamint II., III., IV., V. pontjában foglaltaknak megfelelő rendelkezéseket tartalmazzon. Emellett kérte annak megállapítását, hogy a fellebbezéssel nem támadott rendelkező rész, valamint indokolás jogerőre emelkedett. Álláspontja az volt, hogy az ítélet indokolása egymásnak ellentmondó és jogszabályba ütköző rendelkezéseket tartalmaz, továbbá túlterjeszkedett a kereseti kérelmén, amikor olyan kérdésekről rendelkezett, amelyekre az nem terjedt ki, és az ítélet olyan határozatot, olyan eljárást értelmezett, amely nem volt a jelen per tárgya. Az ítélet 8. oldalának 1. bekezdésében tett megállapításokat az előkészítő iratával, és az Eht. 2.§-ával, 55.§-ának (2) bekezdésével, valamint 103.§-ának (3) bekezdésével találta ellentétesnek. Az ítélet 9. oldalán található 3. bekezdésben foglaltakat pedig egymásnak ellentmondó, az érdemi résszel, indokolással, és a vonatkozó jogszabályokkal ellentétesnek találta.

A felperes fellebbezésének részletes indokolásában rámutatott arra, hogy bár a keresetét alaposnak találta az elsőfokú bíróság, mégis kereseti érvelésével kapcsolatosan azt állapította meg, hogy az nincs összhangban kereseti kérelmével, továbbá az általa hivatkozott jogszabályi rendelkezések tekintetében sem állapította meg a határozat jogszabálysértő voltát. Állította, hogy az elsőfokú bíróság ítélete értelmezhetetlen, és végrehajthatatlan, ellentmondó döntést tartalmazó. Kiemelte, hogy kereseti kérelme arra irányult, hogy az alperesi hatóság által visszamenőlegesen meghatározott díjakat 2005. szeptember 15. napjától 2006. június 10. napjáig terjedő vitatott időszakban ne kelljen alkalmaznia. Az elsőfokú bíróság keresetének helyt adott, ugyanakkor az ítélet indokolása az ez irányú érvelést nem támasztja alá. Kifogásolta azt is, hogy az általa felhozott jogi érveket és bizonyítékokat az elsőfokú bíróság nem értékelte és nem is indokolta meg azt, hogy azokat miért nem fogadta el a kereseti kérelem alapjául. A Legfelsőbb Bíróság két eseti döntésére hivatkozással állította, hogy az indokolási kötelezettség megsértése olyan lényeges eljárási szabálysértés, amely kihat a döntés megalapozottságára is. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság megsértette a Pp.

213.§-ának (1) bekezdését, valamint a Pp. 215. §-át. Az ítélet 8. oldalának 1. bekezdésével kapcsolatosan kiemelte, hogy az elsőfokú bíróságnak nem kellett azzal foglalkoznia, hogy a vitatott időszakban, azaz 2005. szeptember 15. és 2006. június 10. napjáig referencia ajánlattételi kötelezettsége volt vagy sem. Az ítélet 9. oldalának 3. bekezdésével kapcsolatosan pedig a rendelkező rész és az indokolás ellentmondásosságára hívta fel a másodfokú bíróság figyelmét kiemelve, hogy az a tény, hogy az elsőfokú bíróság a felperes keresetének ugyan helyt adott, de kereseti érvelésével nem értett egyet, sérti az Alkotmány 57.§-ának (5) bekezdését, és a Pp. jogorvoslatra vonatkozó rendelkezéseit.

Az alperes fellebbezési ellenkérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyását kérte. A Pp. 215.§-ára és a Legfelsőbb Bíróság KK. 34. számú állásfoglalására utalva kiemelte, hogy a bíróság csak abban a kérdésben dönthetett, hogy a határozat rendelkező részének - a határozat 12. oldalán található - 9. pontja jogsértő-e vagy sem. Álláspontja az volt, hogy az elsőfokú bíróság értelmezte helyesen a kereseti kérelemhez kötöttség elvét, így a Pp. 215.§-ának sérelme nem valósult meg. Az ítéletet teljes egészében értelmezhetőnek és végrehajthatónak találta és állította, hogy az ítélet felperes által hivatkozott rendelkezései ellentmondást nem tartalmaznak. Nem értett egyet azzal sem, hogy az elsőfokú bíróság a felperesi keresetnek egyébként helyt adó ítélete bármi módon ellenkezne az Alkotmány 57.§-ának (5) bekezdésével és a Pp. jogorvoslatra vonatkozó rendelkezéseivel.

A felperes fellebbezése részben alapos.

A másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (3) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét a fellebbezési kérelem és fellebbezési ellenkérelem korlátai között vizsgálhatja. A felperes fellebbezésében kizárólag az ítélet indokolásával kapcsolatos kifogásait hozta fel, kérve az indokolás egyes részeinek mellőzését és helyettük a felperesi érvelés beépítését. Az alperes az elsőfokú bíróság ítélete ellen fellebbezéssel nem élt, ellenkérelmében annak helybenhagyását kérte.

A fellebbezési kérelem körét tekintve megállapította a másodfokú bíróság, hogy a felperes nagyrészt az ítélet azon indokolási részeinek törlését kérte, amelyek valamely módon kapcsolódtak a jóváhagyott vagy megállapított díjak 2005. szeptember 15. napjától való alkalmazásának kötelezettségéhez. Mindemellet azon kereseti érveinek elfogadását, indokolásba történő beemelését kérte, amelyek a jóváhagyó határozat hozatalának időpontját követő időszakra teszik kötelezővé a jóváhagyott, megállapított díjak alkalmazását.

A másodfokú bíróság egyetértett az alperessel és az elsőfokú bírósággal abban, hogy a JPE határozatok rendelkeztek a költségalapú díjak alkalmazási időpontjáról, így a 2005. szeptember 15. napjától való alkalmazásról. Ezért a perbeli alperesi határozat - amely egy, a korábbi határozati kötelezettségen alapuló és jóváhagyást, valamint díjmegállapítást tartalmazó döntés volt - ettől eltérő kezdő időpontot nem állapíthatott meg, különösen azért, mert a JPE határozatok jogerőre emelkedtek,

azok bírósági felülvizsgálatát a felperes nem kezdeményezte. A közigazgatási perben a Pp. 123.§-a szerinti megállapítási keresetnek helye nincs, így az ítélet indokolása helyett a felperesi előadás átemelésére, az ítélet rendelkező részében ilyen irányú megállapítás tételére ez okból sem volt mód. Erre a Pp. 339.§-ának (2) bekezdés q) pontja és az Eht. 48.§-ának (5) bekezdése szerinti megváltoztatási jogkör nem terjed ki.

A jogi szabályozás sajátosságának és a referencia ajánlatok nem megfelelő felperesi elkészítéséből adódó időeltolódásnak a következménye az, hogy a költségalapú díjak végső formában történő megállapítására jóval az alkalmazás kezdő időpontját követően került sor. Ez önmagában azonban visszamenőleges kötelezést visszamenőleges, negatív teljesítési határidőt nem eredményezett. Ezért a másodfokú bíróság az ítélet indokolásának azon megállapításait, amelyek ezen jogértelmezésen nyugodtak, ez okból nem mellőzte.

Azt azonban megállapította a másodfokú bíróság, hogy az ítélet indokolásában az ítélet 6. oldalának 3. bekezdése az első három mondat kivételével; a 7. oldal 2. bekezdésének utolsó mondata, 4. bekezdése; a 8. oldal 2. bekezdése, a 3. bekezdés utolsó mondata, 4. és 5. bekezdése; a 9. oldal 1. és 3. bekezdése szükségtelen, téves és félrevezető érveket, az ügy megítélése szempontjából nem releváns jogi okfejtéseket tartalmaz, ezért azokat mellőzte.

A felperesnek a fellebbezés részletes indokolásában, az elsőfokú bíróság indokolási kötelezettségének megsértésével kapcsolatosan felhozott érvei - a másodfokú bíróság álláspontja szerint - nem voltak összhangban a fellebbezési kérelemmel. Az kétségtelen tény ugyanis, hogy az ítélet megfelelő indokolása nem pusztán formális kötelezettség, hanem a döntés megalapozottságának igazolására szolgál, biztosítva a megállapított tényállás azonosíthatóságát, a jogi megállapítások és érvelés, valamint az anyagi jogszabályok helyes alkalmazásának ellenőrzését. Az indokolási kötelezettség megsértése lényeges eljárási szabályszegés, amelynek megállapítása az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezéséhez vezet. Ilyen lényeges eljárási szabálysértés azonban csak akkor áll fenn, ha nem állapítható meg, hogy az elsőfokú bíróság döntését mire alapította, annak indoka mi. Az elsőfokú bíróság téves álláspontja, vagy a másodfokú eljárásban (a másodfokú bíróság által) pótolható hiányosságok az elsőfokú ítélet hatályon kívül helyezését önmagában nem eredményezhetik. Az elsőfokú ítélet indokolásának hibái a másodfokú eljárásban orvosolhatók (mint a perbeli esetben is). A felperes az elsőfokú ítélet rendelkező részét és az ítélet indokolásának egyes megállapításait fellebbezéssel nem támadta, sőt kérte azok helybenhagyását. Ennek tükrében a másodfokú bíróság az indokolási kötelezettség súlyos megsértésével kapcsolatos érveléssel - annak ellentmondásossága miatt is - érdemben nem foglalkozott a Pp. 235.§-ának (1) bekezdése alapján.

A felperes fellebbezési kérelmében pontosan megjelölte, hogy az ítélet mely részeit kéri törölni. A fellebbezés és indokolása tételes felsorolásában a 8. oldal 1.

bekezdése nem szerepelt. Ezért a másodfokú bíróság az ezzel kapcsolatos érveket nem vizsgálhatta.

A másodfokú bíróság az elsőfokú ítélet 6. oldalának 3. bekezdésének első három mondatában, valamint a 8. oldal 3. bekezdésének első két mondatában a fellebbezésben írt és mellőzést indokló okokat, megállapításokat nem talált, a 7. oldal 1. bekezdése pedig a fellebbezéssel nem támadott ítéleti rendelkező rész alapja (indoka), ezért e körben az indokolás mellőzésére a másodfokú bíróság jogoszerű lehetőséget nem látott.

Csak megjegyzi a másodfokú bíróság, hogy a perbeli határozat - az Áe. 77.§-ának (1) bekezdése alapján - jogerős (és végrehajtható); a jogerős közigazgatási határozat anyagi jogerőt a bíróság ítéletével nyer. Az alperes jogerős határozatában - a vitatott bekezdésben - arról rendelkezett, hogy a referenciaajánlat - a megjelölt, díjra vonatkozó rész kivételével - a kézhezvételtől (közléstől) számított 30. napon lép hatályba, azaz akkortól alkalmazandó. A díj tekintetében ilyen rendelkezés nem volt, azaz a jogerős határozat szerinti díj a jogerő napjától érvényes díj, amelyet a jelen perben már nem vitatható JPE határozatok szerinti időponttól kell alkalmazni. A felperesi keresetnek helyt adó, és az alperesi határozatot a vitatott részében megváltoztató elsőfokú ítélet szerint a jogerős határozatban megállapított díj a kézhezvételtől számított 30. napon „lépett hatályba”, ez azonban azon nem változtat, hogy a jóváhagyott (megállapított) díjakat a felperes a JPE határozatok szerinti időtől köteles alkalmazni. Ennek a felperes és más szolgáltatók közötti polgári jogviszony (és szerződések) sorsára való mikénti kihatása, annak vizsgálata meghaladja a jelen közigazgatási per kereteit.

A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság a Pp. 253.§-ának (2) bekezdése alapján az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott rendelkezéseit nem érintette, az indokolás fent jelölt részeit mellőzte, egyebekben az ítéletet helybenhagyta.

A felperes nagyobb részben sikertelenül fellebbezett, ezért a másodfokú bíróság a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13.§-ának (2) bekezdése alapján az 1990. évi XCIII. törvény 48.§-a alapján megállapított mértékű fellebbezési illeték viselésére kötelezte.

Az alperes költségigénnyel nem élt, ezért annak megfizetéséről rendelkezni nem kellett.

B u d a p e s t, 2007. évi október hó 10. napján

Borsainé dr. Tóth Erzsébet s.k. a tanács elnöke, **dr. Fehérné dr. Tóth Kincső** s.k. előadó bíró, **dr. Bacsa Andrea** s.k. bíró

A kiadmány hitelül:

bíróági írnok